

Sygn. akt VIII Po 11/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2018 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Zofia Kubalska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Maria Jamroz

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2018 roku w Lublinie

na posiedzeniu jawnym

sprawy z wniosku M. L.

z udziałem C. K.

o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym

postanawia:

oddalić wniosek.

Sygn. akt VIII Po 11/18

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 10 października 2018 roku, który wpłynął do Sądu Okręgowego w Lublinie o godzinie 8:23 o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym M. L. domagała się na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2018 roku, poz. 754 ze zm.):

- 1) wydania zakazu rozpowszechniania nieprawdziwych informacji przez C. K.;
- 2) nakazania sprostowania informacji w mediach i miejscach do których dostarczał nieprawdziwe informacje.

W uzasadnieniu wniosku wskazała, że kandyduje do Rady Powiatu w P.. C. K. rozsiewa publicznie nieprawdziwe informacje na jej temat, które mogą wpłynąć na przebieg kampanii. Wywodziła, że nieprawdziwe informacje są rozgłaszane zarówno w miejscach publicznych, jak i rozsyłane do instytucji publicznych. C. K. podaje nieprawdziwe informacje na forum (...) (stronie internetowej), oczernia ją, że jest złodziejem, defrauduje środki, jej praca magisterska jest plagiatem oraz że niemoralnie się prowadzi. Podnosiła, że powyższe informacje są w formie pisemnej kierowane również do Rady Miasta P., Prezydenta Miasta P. oraz że wymieniony informuje np. Radio (...) (wniosek k. 3 a.s.).

Do wniosku przedłożyła:

- oświadczenie P. M., Dyrektora Biura Poselskiego K. S. (1) sporządzone w dniu 8 października 2018 roku, który oświadczył, że w dniu 26 września 2018 roku wystąpił do administratora (...) Dziennika (...) o usunięcie wpisów i komentarzy zamieszczanych przez C. K.. Wpisy i komentarze dotyczyły osób kandydujących do Rady Miasta P. i Rady Powiatu (...) z Komitetu Wyborczego (...) i zawierały treści oczerniające, szkalujące i zniesławiające takich osób jak: M. L., H. J., P. M., T. K., oraz Poseł na Sejm RP K. S. (1) (oświadczenie k. 4 a.s.),

- zawiadomienie sporządzone w dniu 7 października 2018 roku przez C. K., skierowane do Prokuratury Rejonowej w (...) (zawiadomienie k. 6 a.s.),
- oświadczenie podpisane przez I. R., w którym wskazał że otrzymał pismo skierowane do Prokuratury Rejonowej w (...) w skrytce Radnego Rady Miasta P. w Urzędzie Miasta P. (oświadczenie k. 3v a.s.),
- oświadczenie podpisane przez M. S. (Radio (...)), iż w dniu 8 października 2018 roku C. K. zostawił pismo w redakcji (oświadczenie k. 6v a.s.),
- trzy zapytania dokonane ze strony (...) w dniu 3 października 2018 roku (zapytania k. 7-9 a.s.),
- pismo wnioskodawczyni do Prezydenta Miasta P. (k. 10 a.s.),
- kserokopię wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie XI Wydziału Karnego Odwoławczego (k. 11 a.s.).

Na posiedzeniu w dniu 10 października 2018 roku wnioskodawczyni popierała wniosek. Sprecyzowała, że domaga się zakazania rozpowszechniania nieprawdziwych informacji przez C. K. o tym, że została dyrektorem (...) w P. bez studiów wyższych, że jest konkubiną J. L. z (...). Domagała się zakazania informacji, że prowadziła się niemoralnie z J. L., zakazu rozpowszechniania informacji, że J. L. załatwił jej stanowisko w przedszkolu (...), dokonała plagiatu pracy magisterskiej, bezprawnie posługuje się tytułem magistra. Domagała się także zakazania rozpowszechniania informacji, że dostała mieszkanie (...) kwaterekowe za darmo od Prezydenta Miasta P., fałszowała podpisy, dopuszczała się korupcji i złodziejstwa, działała w organizowaniu nielegalnych zbiórek pieniężnych, dokonywała oszustw podatkowych oraz że składała fałszywe zeznania, jak również zakazania rozpowszechniania informacji, że rozbiła małżeństwo. Domagała się, aby C. K. zamieścił sprostowanie: na stronie internetowej Urzędu Miasta P. (...) na pierwszej stronie Dziennika(...) w dniu 12 października 2018 roku oraz w Redakcji Radio (...), jak również na tablicy ogłoszeń w Starostwie Powiatowym P. (protokół rozprawy k. 20v a.s.).

Uczestnik C. K. prawidłowo powiadomiony o terminie posiedzenia, nie stawił się i nie przedstawił żadnych dowodów na rzecz prawdziwości swoich twierdzeń (protokół rozprawy k. 20v a.s.)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. L. jest kandydatem do Rady Powiatu P. z ramienia partii (...) w najbliższych wyborach samorządowych, które mają się odbyć w dniu 21 października 2018 roku.

C. K. jestem kandydatem do Sejmiku Wojewódzkiego z Komitetu Wyborczego W.(...) (zeznania wnioskodawczyni k. 20v-21 a.s.).

Z wniosku M. L. toczyło się postępowanie karne przeciwko C. K.. Wyrokiem z dnia 14 listopada 2017 roku, sygn. akt XI Ka 762/17 Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w sprawie C. K. oskarżonego z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i obrońcę od wyroku Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 28 marca 2017 roku, sygn. akt II K 850/16 w punkcie I utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, w punkcie II zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy kwotę 516,60 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym, w punkcie III zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze ustalając, iż wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa (wyrok k. 11 a.s.). Na podstawie powyższego orzeczenia, wobec C. K. orzeczono zakaz zbliżania się do wnioskodawczyni (zeznania wnioskodawczyni k. 20v-21 a.s.).

C. K. z adresu mailowego (...) wysłał w dniu 03.10.2018 o godzinie 21:20, na adres (...) zapytanie ze strony(...) dotyczące oferty: (...) (...) W jego treści C. K. wystosował zapytanie o treści: (...)M. L. dokonała PLAGIATU swojej pracy magisterskiej? C. K.". Dane kontaktowe osoby: (...), (...) (zapytanie k. 7 a.s.).

Następnie C. K. z adresu mailowego (...) wysłał w dniu 03.10.2018 o godzinie 21:21, na adres (...) zapytanie ze strony(...) dotyczące oferty: (...) (...) (...) (...) (...)W jego treści C. K. zadał pytanie : (...)M. L. odprowadza pieniądze za parking na terenie przedszkola Nr (...) czy nadal je kradnie?" C. K. . Dane kontaktowe osoby: (...), (...) (zapytanie k. 8 a.s.).

Następnie C. K. z adresu mailowego (...) wysłał w dniu 03.10.2018 21:23, na adres (...) zapytanie ze strony (...)dotyczące oferty: (...) (...) (...) (...) W jego treści C. K. stwierdził, że: „(...)M. L. kupuje rzeczy do prywatnego mieszkania na faktury (...) nr (...). To prywatna i złodziejstwo! C. K.”. Dane kontaktowe osoby: (...), (...) (zapytanie k. 9 a.s.).

Uczestnik postępowania C. K. w piśmie sporządzonym w dniu 7 października 2018 roku skierował do Prokuratury Rejonowej w (...)zawiadomienie o następującej treści „zawiadomienie w trybie wyborczym o przestępstwie kandydatki (...) P. do Rady Powiatu P. pani M. L. z (...) P. która dokonała PLAGIATU swojej pracy magisterskiej i bezprawnie posługuje się tytułem magistra.

Plagiatu pracy magisterskiej dokonał towarzysz J. L. były działacz i aktywista (...), a obecnie działacz i aktywista (...) (...) z (...) ma wykształcenie zasadnicze! Towarzysz J. L. dokonał plagiatu gotowej publikacji(...) w P.. Pani M. L. firmowała PLAGIAT swoim podpisem. Obecnie (...) bezprawnie posługuje się tytułem MAGISTRA! Pani M. L. jest Dyrektorem(...) Przedszkola Nr (...) w P. i jako „magister" zarabia około(...)/miesiąc.

Pani M. L. została Dyrektorem (...) Przedszkola Nr (...) (...)roku nie mając studiów wyższych! Jedyną Jej kwalifikacją do zastania Dyrektorem było to iż była wtedy KONKUBINĄ towarzysza J. L. z (...) który wtedy był radnym Rady Miasta P.! W nagrodę za regularne dawanie TYŁKA żonatemu towarzyszowi J. L. z (...) wszedł w układy z komunistami z (...) i (...) i załatwił swojej KONKUBINIE stołek DYREKTORA w Miejskim Przedszkolu Nr (...) w P.!

Żądam w TRYBIE WYBORCZYM natychmiastowej SPRAWY KARNEJ o PLAGIAT! Pozbawienie pani M. L. tytułu MAGISTRA. Pozbawienie stołka DYREKTORA! Zabranie przez Urząd Miasta P. bezprawnie przyznanego dla Pani (...) (...) Przyznanie mieszkania kwaterekowego dokonał w 2006 roku towarzysz J. G. z (...)(...)

Posel K. S. (2) z (...) P. informowany był setki razy o przestępczej przeszłości pani M. L. (PLAGIAT, FAŁSZOWANIE PODPISÓW, KORUPCJA, (...). ORGANIZACJA (...)). Pomimo tych informacji pan K. S. (2) umieścił panią M. G. L. na liście kandydatów (...) P. do Rady Powiatu P. na wysokiej pozycji(...)C. K. wskazał, że pismo kieruje do wiadomości:

- J. P. (...),

- Z. Z.(...)P. (...),

- Prezydenta Miasta P.,

- Starosty Powiatu P.,

- Rady Miasta P.,

- Rady Powiatu P.,

- Kuratorium Oświatowego,

- środków masowego przekazu (internet, telewizja, radio, czasopisma) (zawiadomienie k. 6 a.s.).

Powyższe pismo zostało złożone do skrytki Radnego Miasta P. w Urzędzie Miasta P. I. R. (oświadczenie k. 3v a.s.), zostało ono także pozostawione w redakcji Radia (...) w dniu 8 października 2018 roku (k. 6v a.s.). C. K. złożył także pismo adresowane do Prokuratury Rejonowej w (...) sporządzone w dniu 7 października 2018 roku do Kancelarii Rady Miasta i Prezydenta Miasta P. (zeznania wnioskodawczyni k. 20v-21 a.s.).

Wnioskodawczyni M. L. pełni funkcję Dyrektora(...) w P.. W (...) roku ukończyła Wyższą Szkołę (...) w K. i uzyskała tytuł magistra. Z dniem 1 marca 1996 roku została dyrektorem (...) w P., tytuł magistra obroniła w grudniu 1996 roku. W dacie 1 marca 1996 roku miała ukończone studium nauczania początkowego. Przystąpiła do konkursu organizowanego przez Prezydenta Miasta P. i została wybrana na dyrektora spośród 3 kandydatów. Co 5 lat przystępuje do konkursu na dyrektora i wygrywa go. Od dnia 19 marca 1996 roku wnioskodawczyni jest żoną J. L. (zeznania wnioskodawczyni k. 20v-21 a.s.).

Na posiedzeniu w dniu 10 października 2018 roku M. L. podnosiła, że nie była konkubina J. L., nie miała wiedzy na temat, by wymieniony był członkiem (...). Negowała, by prowadziła się niemoralnie z J. L.. Przyszłego męża poznała krótko przed ślubem, był on wówczas po rozwodzie. Wnioskodawczyni zaprzeczała nadto, by dokonała plagiatu pracy magisterskiej. Negowała, że skorzystała z gotowej publikacji wypożyczonej z Centralnej Biblioteki Rolniczej w P.. Mąż nie pomagał jej w redagowaniu tej pracy, pracę pisała pod kierunkiem promotora, korzystając z różnych źródeł i publikacji podsyłanych przez promotora.

Mieszkanie lokatorskie, w którym mieszka z rodziną w 2006 roku otrzymała z zasobów Spółdzielni Mieszkaniowej. Wnioskodawczyni spłaca kredyt zaciągnięty tytułem wkładu budowlanego.

Wnioskodawczyni negowała, że fałszowała podpisy, uczestniczyła w korupcji czy w złodziejstwie, organizowała nielegalne zbiórki pieniędzy, dokonała oszustwa podatkowego, składała fałszywe zeznania, przyczyniła się do rozbicia małżeństwa swojego obecnego męża. Zaprzeczała, że została skazana wyrokiem sądowym za fałszywe zeznania (zeznania wnioskodawczyni k. 20v-21 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez wnioskodawczynię oraz jej zeznań.

Sąd Okręgowy w Lublinie zważył, co następuje:

Wniosek M. L. nie był zasadny.

Zgodnie z treścią art. 111 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku Kodeks wyborczy (Dz. U. 2018, poz. 754 ze zm.), jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 roku prawo prasowe (Dz. U. poz. 24 ze zm.), materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do Sądu okręgowego wniosek o wydanie orzeczenia:

- 1) zakazu rozpowszechniania takich informacji;
- 2) przepadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje;
- 3) nakazania sprostowania takich informacji;
- 4) nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste;
- 5) nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone;
- 6) nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100 000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego, jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 roku prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24 ze zm.).

Zgodnie z treścią art. 109 § 1 kodeksu wyborczego, materiałem wyborczym jest każdy pochodzący od komitetu wyborczego upubliczniony i utrwalony przekaz informacji mający związek z zarządzonymi wyborami. Stosownie zaś do art. 105 § 1 kodeksu wyborczego, agitacją wyborczą jest publiczne nakłanianie lub zachęcanie do głosowania w określony sposób, w tym w szczególności do głosowania na kandydata określonego komitetu wyborczego.

Do uwzględnienia wniosku konieczne jest wykazanie spełnienia wszystkich przesłanek wynikających z art. 111, art. 109 i 105 kodeksu wyborczego. Konieczne jest więc wykazanie, że uczestnik postępowania rozpowszechnia, na przykład w prasie, informacje dotyczące kandydata w okresie kampanii wyborczej. Następnie niezbędnym jest wykazanie, że rozpowszechniane informacje są nieprawdziwe. Wreszcie należy wykazać, że publikacje te mają na celu zjednywanie zwolenników lub zdyskredytowanie przeciwników, czyli że są formą agitacji wyborczej. Jeżeli którakolwiek z tych przesłanek nie jest spełniona, protest wyborczy nie może zostać uwzględniony.

Budowa zdaniowa art. 111 § 1 kodeksu wyborczego świadczy o tym, że mogą tutaj wchodzić w grę materiały wyborcze (w szczególności plakaty, ulotki i hasła z uwagi na użycie sformułowania „w szczególności” katalog jest tylko przykładowy), a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej (brak katalogu choćby przykładowego, chodzi tylko o to, by była to forma agitacji wyborczej).

Podkreślić należy w tym miejscu, że tryb określony w art. 111 kodeksu wyborczego jest trybem szczególnym. Z uwagi na okres kampanii wyborczej, sprawy w tym trybie są rozpoznawane bardzo szybko, przewidziane są także ograniczenia dla stron, polegające przede wszystkim na bardzo krótkim czasie, jaki strony mają, żeby przygotować się do sprawy. Pociąga to za sobą także faktyczne ograniczenia dowodowe. Ustawa przewiduje nawet możliwość przeprowadzenia rozprawy, a więc i wydania orzeczenia, w przypadku, gdy wnioskodawca lub uczestnik postępowania nie stawia się na rozprawie z powodu usprawiedliwionej nieobecności (art. 111 § 2 kodeksu wyborczego). Ograniczenia te mają na celu maksymalne przyspieszenie rozpoznania protestu wyborczego.

Oznacza to jednocześnie, że przepisy dotyczące „sprawy wyborczej” należy interpretować ściśle. Tym bardziej, że strona, która uważa, że jej prawa zostały naruszone nie jest pozbawiona ochrony swoich praw. Ma bowiem możliwość wytoczenia powództwa, na przykład o ochronę dóbr osobistych czy też o nakazanie zamieszczenia sprostowania lub odpowiedzi w prasie. Sprawy te są jednak rozpoznawane w zwykłym trybie i fakt, że dana wypowiedź została zamieszczona w okresie kampanii wyborczej brany jest pod uwagę w zależności od kontekstu sprawy.

Jednocześnie uznać należy, że agitacja wyborcza może mieć także charakter negatywny, to jest polegać na zniechęcaniu do głosowania na określone osoby czy partie działające przez komitety wyborcze. Mieści się to w szerokim pojęciu głosowania w określony sposób, o jakim mowa w art. 105 § 1 kodeksu wyborczego. Ponadto takie rozumienie przepisu odpowiada potrzebom wynikającym z kształtu kampanii wyborczych, w ramach których znaczna część aktywności skierowana jest na przypisanie przeciwnikom negatywnych zachowań czy właściwości. Przy odmiennym rozumieniu, ochrona w trybie wyborczym przewidziana w art. 111 kodeksu byłaby bardzo niepełna i nie nadawała się do użycia w większości sytuacji.

Nie sposób również pominąć, iż ocena określonych zachowań w kontekście zaliczenia ich do kategorii wymienionych w art. 111 § 1 kodeksu wyborczego w znacznym stopniu musi uwzględniać ich postrzeganie z zewnątrz, a nie tylko intencje autora. Do takiego wniosku prowadzi wzgląd na potrzebę zapewnienia sprawnego, efektywnego instrumentu obronnego na czas kampanii wyborczej, kiedy to nie ma możliwości skorzystania ze zwykłego trybu procesowego zajmującego zbyt wiele czasu.

Przenosząc te rozważania na grunt sprawy należy wskazać, iż w treści wniosku M. L. zarzuciła, że uczestnik C. K. podaje nieprawdziwe informacje na forum Dziennika (...) (stronie internetowej). Pomimo wskazania jako dowodu wydruku z forum Dziennika (...), wnioskodawczyni nie przedłożyła do pisma inicjującego postępowanie w sprawie żadnych dokumentów, w których uczestnik wskazywał ją, „że defrauduje środki, że jej praca magisterska jest plagiatem, że niemoralnie się prowadzi”. Takiego dowodu w sprawie nie stanowiło oświadczenie P. M., dyrektora biura poselskiego K. S. (1), sporządzone w dniu 8 października 2018 roku z którego wynikało jedynie, iż w dniu 26 września 2018 roku wystąpił do administratora forum Dziennika(...) o usunięcie wpisów i komentarzy zamieszczonych przez C. K., które dotyczyły osób kandydujących do Rady Miasta P. i Rady Powiatu (...) z komitetu wyborczego (...) i zawierały treści oczerniające, szkalujące i zniesławiające takich osób jak M. L. (oświadczenie k. 4 a.s.). W niniejszej sprawie wnioskodawczyni nie wykazała, że uczestnik rozpowszechniał na stronie forum Dziennika Wschodniego wypowiedzi, które zawierały informacje nieprawdziwe, prowadził tzw. kampanię negatywną, mającą na celu zdyskredytowanie jej w

oczach wyborców, nadto, że sporne publikacje nawiązywały do kampanii wyborczej, odwoływały się do kandydowania wnioskodawczyni w wyborach, wreszcie, że zawierały elementy agitacji wyborczej.

Wskazać również należy, iż trzy zapytania z dnia 3 października 2018 roku, których autorem był C. K., a które zostały sporządzone w trakcie kampanii wyborczej, w swojej treści nie nawiązywały do kampanii wyborczej. Nie można uznać, że miały charakter agitacji, gdyż nie odwoływały się do okoliczności kandydowania wnioskodawczyni w wyborach. Sporne zapytania nie stanowiły materiału wyborczego. Brak jest podstaw do stwierdzenia, że zostały umieszczone z uwagi na trwającą kampanię wyborczą i zostały umieszczane są w celu wpływu na wynik głosowania. Nie sposób bowiem twierdzić, że wszelkie wypowiedzi na temat osoby kandydującej, tylko z uwagi na fakt, że trwa kampania wyborcza, uzyskują przymiot materiału wyborczego.

W ocenie Sądu, również zawiadomienie sporządzone w dniu 7 października 2018 roku przez C. K., skierowane do Prokuratury Rejonowej w (...), nie stanowiło agitacji wyborczej w rozumieniu art. 105 § 1 kodeksu wyborczego. Z treści pisma sporządzonego w dniu 7 października 2018 roku przez C. K., skierowanego do Prokuratury Rejonowej w (...) wynikało wprost, iż intencją uczestnika postępowania było zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez wnioskodawczynię oraz wszczęcie postępowania karnego przez organ ścigania przeciwko jej osobie.

W piśmie inicjującym postępowanie karne z dnia 7 października 2018 roku C. K. wskazał, że zawiadomienie to rozeszło się do wiadomości podmiotów, ale uczynił to wyłącznie w celach informacyjnych. Z treści zawiadomienia wynika, że intencją uczestnika było jedynie wszczęcie postępowania karnego przeciwko wnioskodawczyni.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż w sprawie rozpoznawanej w tzw. trybie wyborczym Sąd bada wyłącznie kwestię prawdziwości informacji i danych związanych z kampanią wyborczą. Artykuł 111 kodeksu wyborczego przyznaje zainteresowanemu jedynie roszczenie o sprostowanie informacji nieprawdziwych, zatem opisowych, dających się w dacie orzekania (art. 316 § 1 k.p.c. stosowany w postępowaniu nieprocesowym w związku z art. 13 § 1 k.p.c.) zweryfikować według kryterium prawda-fałsz. Zakres postępowania jest znacznie węższy niż w przypadku spraw o naruszenie dóbr osobistych, nie uwzględnia się bowiem całokształtu zagadnień związanych z naruszeniem dobra osobistego przez podanie informacji prawdziwej ze względu na kontekst, rodzaj użytych sformułowań oraz sfery życia człowieka, której dotyczy wypowiedź.

Sformułowane przez wnioskodawczynię żądania: zakazania rozpowszechniania nieprawdziwych informacji, iż jest konkubina J. L. z (...), prowadziła się niemoralnie z J. L., wymieniony „załatwił jej” stanowisko w Przedszkolu (...), rozbiła małżeństwo, niemal wprost żądają ochrony jej dóbr osobistych. Już tylko z tych względów w znacznej mierze roszczenia te uchylają się ocenie dokonywanej w trybie niniejszego postępowania. Oceniając kwestionowane zawiadomienie należy przede wszystkim poddać je testowi pozwalającemu ocenić poszczególne wypowiedzi uczestnika postępowania w kategorii prawdy bądź fałszu. Fakty podnoszone w piśmie z dnia 7 października 2018 roku, skierowane do prokuratury sprowadzają się do subiektywnych ocen postępowania wnioskodawczyni i nie podlegają kognicji Sądu w sprawie rozpoznawanej w trybie wyborczym. Nie podlegają tym samym weryfikacji oceny, nawet nieprzychylnie i naruszające dobre imię i cześć wnioskodawczyni.

Brak było podstaw do udzielenia wnioskodawczyni ochrony prawnej, w stosunku do żądania zakazania rozpowszechniania nieprawdziwych informacji iż została dyrektorem (...) w P. bez studiów wyższych, skoro wnioskodawczyni sama przyznała, że w 1996 roku ukończyła Wyższą Szkołę (...) w K. i uzyskała tytuł magistra w grudniu 1996 roku. Dyrektorem została jednak wcześniej, bo już z dniem 1 marca 1996 roku została dyrektorem(...)P., legitymując się jedynie ukończonym studium nauczania początkowego. Przystąpiła do konkursu organizowanego przez Prezydenta Miasta P. i została wybrana na dyrektora spośród 3 kandydatów, którzy powinni przecież w tej dacie posiadać wyższe wykształcenie magisterskie.

Wnioskodawczyni do wniosku złożonego w trybie przepisów ustawy kodeks wyborczy nie przedłożyła także żadnych dowodów na okoliczność rozpowszechniania przez uczestnika zarzutów, iż dostała mieszkanie (...) kwaterunkowe za darmo od Prezydenta Miasta P., fałszowała podpisy, dopuszczała się korupcji i złodziejstwa, działała w organizowaniu nielegalnych zbiórek pieniężnych, dokonywała oszustw podatkowych oraz że składała fałszywe zeznania- a które w

swojej treści nawiązywały do kampanii wyborczej. Sąd Okręgowy nie tracił z pola widzenia, iż pomiędzy stronami istniał już wcześniej konflikt, który został przeniesiony na drogę sądową, o czym świadczył wyrok w sprawie karnej (k. 11 a.s.), w której C. K. został uznany za winnego przestępstwa stalkingu. Z tych względów roszczenia te uchylały się ocenie dokonywanej w trybie niniejszego postępowania, a do ochrony swoich praw wnioskodawczyni może złożyć wniosek o ściganie w trybie przepisów ustawy kodeks karny.

Mając na uwadze powyższe rozważania faktyczne i prawne, Sąd Okręgowy w Lublinie na podstawie art. 111 ustawy kodeks wyborczy, orzekł jak w sentencji postanowienia.